गोसवः', इत्युच्यते। पशुहेतुस्तोमयुक्तत्वमेव 'षट्त्रिंशः', इत्यनेन विशदीक्रियते। षट्त्रिंशदक्षरा बृहती, बार्हताः पशव इत्यचोक्तम्। अतोऽस्मिन् गोसवे 'सर्व्वः' अपि स्तोमः षट्त्रिंश एव क्रियते न तु त्रिवृदादिः॥

अथाभिषेकार्थमन्त्रमाह। "रेवज्जातः सहसा वृद्धः। क्षत्राणां क्षत्रभृत्तमो वयोधाः। महान्महित्वे तस्तभानः। क्षत्रे राष्ट्रे च जागृहि। प्रजापतेस्त्वा परमेष्ठिनः स्वाराज्येनाभिषिञ्चामि" इति। हे यजमान त्वं 'रेवत्' धनवत् जीवनं यथा भवति तथा, 'जातः' प्रवृत्तः, 'सहसा वृद्धः' बलेनाधिकः, 'क्षत्राणां' बलवतां मध्ये 'क्षत्रभृत्तमः' अतिशयेन बलवान्, 'वयोधाः' दीर्घायुष्यधारी, 'महान्' विद्याचारादिगुणैरधिकः, 'महित्वे' पूज्यत्वे, 'तस्तभानः' स्थिरवर्त्तमानः, 'क्षत्रे' बलकार्य्ये, 'राष्ट्रे' च जनपदेऽपि 'जागृहि' अप्रमत्तो वर्द्धस्व। 'परमेष्ठिनः' उत्तमे पदे स्थितस्य, 'प्रजापतेः', सम्बन्धिना 'स्वाराज्येन' पराधीनरहितत्वेन राज्येन निमित्तेन, 'त्वाम् 'अभिषिञ्चामि'॥

तमेतं मन्त्रं विधत्ते। "इत्याह स्वाराज्यमेवैनं गमयति" [२] इति। 'इति' उक्तमेतं मन्त्रमेतदभिषेककाले पठेत्, तेन पाठेन 'एनं' यजमानं, 'स्वाराज्यं', प्रापयति॥

इति षष्ठोऽनुवाकः॥ ६॥